



V petek, 17. maja, je v Trubarjevi hiši literature potekal **literarni cikel Prevod na oknu**, ki se posveča književnemu prevajanju, izpostavljanju odličnih, zanimivih in prevajalsko intrigantnih prevodov, organizira ga

LUD Literatura

, vodi pa

Petra Koršič

. Tokrat je gostila prevajalko

Tadejo Spruk

, ki prevaja iz angleščine in tudi v angleščino. Spruk je povedala, da je skušala izbrati prevode, ki so jo spodbudili k prevajanju in plešejo na meji med umetnostjo in obrtjo. Pri tem obrt razume kot dejavnost, ki proizvaja že zamišljen objekt, umetnost pa kot dejavnost, ki ustvarja iz nič in zahteva avtorsko kreativnost. Prevod pa je glede na to posnetek, ki pa je vedno tudi edinstven. Hotela je predstaviti tudi čim bolj časovno, jezikovno, slogovno in zvrstno raznolika dela, gre pa za dela, ki jih rada bere v izvorniku, ampak vedno znova posega tudi po njihovih prevodih.

Najprej je spregovorila o knjigi **Lydie Davis *Samuel Johnson je ogorčen*** (LUD Literatura, 2015), ki jo je prevedel

Jernej Županič

. Davis je najbolj znana po kratkih zgodbah, ki jo imenujejo tudi flash fiction, gre za prečiščene zgodbe, zametke, ki zgodbe postanejo šele z intervencijo bralčeve domišljije, rada se poslužuje besednih iger in asociacij. Prebral je dve zgodbi in povedala, da jo navdušuje ravno to, ko prebere tako izjemen prevod, da si misli, »«to nima izvornika«. Sledili so

Shakespearjevi

Soneti

(Mladinska knjiga, 2016) v klasičnem prevodu

Janeza Menarta

, ker je nanj zelo navezana. Ravno branje sonetov jo je spodbudilo k tem, da je želela tudi sama prevajati, njegov prevod jo je zares osupnil. Izpostavila je sonet št. 130 in njegov prepesnjen začetek »Ne, ona nima žametnih oči,« ki je sicer precej drugačen od originala, a je postal kanoničen v slovenski rabi, kar je za prevajalca po njeno izjemen dosežek.

Kot tretjo je predstavila **Trilogijo Agote Kristof** (Študentska založba, 2011) v prevodu **Alenke Moder Saje**

in
Katje Šaponjić
, prevod je zagotovo terjal globok študij avtorice, opusa in problemov, ki jih delo odpira, kar se mu tudi pozna. Pisan je v prvi osebi dvojine, slog pa je zelo skop in brez olupšav, saj sta dvojčka stara sedem let, odlično je poustvarjena tesnoba v jeziku, ki jo je verjetno čutila tudi avtorica, ki je pisala v jeziku, ki ji je bil vsiljen. Nadalje je omenila še knjigo

Izlet mrtvih deklet

Anne Seghers

(Modrijan, 2017) v prevodu

Aleša Učakarja

, v njem se protagonistka spominja šolskega izleta skozi odrasle oči, ko že pozna tragične usode, a na zelo nesentimentalen način. Iz publike se je oglasil tudi prevajalec, ki je povedal nekaj več o svojih odločitvah glede prevodov nacistične terminologije.

Kot zadnja pa je sledila zbirka kratke proze **Loterija in druge zgodbe Shirley Jackson** (LUD Literatura, 2018), ki jo je prevedla gostja. Povedala je, da je bila ena izmed prvih, za katero je poskušala najti založnika, pritegnila pa jo je njena edinstvenost. Prevod je sicer sovpadel z izidom TV-serije, gre pa za prvi slovenski prevod te po krivici spregledane avtorice, res je navdušena nad odzivi in sprejemom pri nas.

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 17. maj 2019

{fshare id=3658}